ANUL XIII. — No. 2019. 4 PAGINI 3 LEI Joi 16 Aprilie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LE: 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraiţa 3.26.60 Redacţia şi provincia 3.26.69

RIPENSIA A INVINS SLAVIA CU 1-0 (1-0)

16.000 de spectatori au aplaudat echipa învingătoare. Unicul punct a fost marcat de Ciolac Schwartz şi Hocksary, cei mai buni oameni depe teren

Publicul bucureştean şi-a dovedit eri din nou vechea, dar mereu proaspăta lui simpatie pentru Ripensia. Matchul campionilor naţionali a fost urmărit de 16.000 spectatori. Şi pentru cine nu ştie, va trebui să spunem că 16.000 de oameni este cu mult prea mult pentru capacitatea arenei Venus. S'a stat eri înghesuit, incomod, Mulţi au plecat obosiţi. Dar toată lumea a fost mulţumită. A câştigat echipa care nu a înşelat niciodată speranţele, atunci când a fost chemată să joace un match mare.

Nimeni, nici un spectator, nu a mers eri la sigur. Slavia este o echipă de cea mai bună clasă, iar cei cari au văzut-o în ajun, şi-au putut da seama că cehii ştiu football cât nu se ştie încă la noi.

De aceia, oricine poate citi în fazele unui match, în modul de a se comporta al unei echipe altceva de cât o spune — brutal adesea — rezultatul, nu putea crede în victoria Ripensiei.

Publicul bucureştean, are însă un instinct sănătos. Crede în Ripensia, crede mai cu seamă în legătura sufletească dintre el şi jucătorii timişoreni.

De aceia, desigur, teamul timişorean nu precupeţeşte nimic, nici un efort, atunci când trebuie să răspundă acestei încrederi nelimitate.

Aşa a fost cu Triestina. Tot aşa cu F. C. Austria, Acelaş lucru s'a petrecut eri.

Ripensia se poate rătăci în cavernele unui campionat arid şi încetoşat de pasiuni diverse. Poate face un match slab în faţa unei Crişane oarecare. Dar atunci când trebuie să-şi dovedească clasa şi-o dovedeşte.

A câştigat cu 1-0. A câştigat greu. Dar a jucat. Şi-a impus jocul. A fost Ripensia.

Pentru acest lucru, pentru interesul ce l-a depus, publicul i-a făcut acea entuziastă manifestaţie de prietenie, în tot timpul matchului şi mult după terminarea lui.

Turneul pascal şi semnificaţia lui

Dar mai presus de acest fapt divers, stă semnificaţia multiplă a victoriei de eri.

E atmosfera de încredere în posibilităţile footballului românesc pe care a creat-o Ripensia. Pe care au creat-o C. A. O. şi Venus.

In toate cele trei dispute pascale, jucătorii noştri au dovedit, desigur, elan, au dovedit entuziasm şi o mândră ambiţiune de victorie. Dar au dovedit şi o avansată valoare tehnică, o apropiere sensibilă de clasa footballului din Europa Centrală.

Se vorbeşte mult la noi de altă orientare a footballului. De încadrarea lui în lotul ţărilor din Europa Centrală. Se vorbeşte — mai puţin — şi în străinătate de veleităţile noastre. Dar se dă din umeri. România? Ce poate România?

Azi două preţioase victorii împotriva campionatului Cehoslovaciei, mâine — cine ştie? — alte victorii. Emanciparea noastră nu va putea întârzia, nu ne va putea fi refuzată.

Pentru aceasta, pentru argumentele aduse de Ripensia şi C. A. O. şi cari dau toată greutatea dosarului revendicărilor noastre, turneul pascal înseamnă una din cele mai frumoase pagini ale analelor footballului românesc.

Propaganda internă? Desigur, covârşitoare. Publicul nostru e încă tânăr, nu rezistă încă decepţiunilor. Ii trebuesc victorii, îi trebuesc aceste emoţiuni primare. Mai târziu, când va fi erudit, îl vor impresiona mai ales fazele frumoase, matchurile de factură superioară. Până atunci însă victorii, cât mai multe victorii.

Balcaniada 1933 a însemnat o etapă în evoluţia acestui sport. Victoriile asupra Slaviei înseamnă altă importantă etapă.

Iată dece rezultatele înregistrate de Ripensia, C. A. O. şi Venus (noi considerăm totuşi un succes matchul Venusului, căci nu ne orientăm după rezultat, ci după modul cum a jucat echipa, cum a ştiut să se ridice la înălţimea adversarului), iată, aşa dar, de ce aceste succese trebuie să fericească pe orice sportiv, pe orice footballist, pe orice dregător de club. Efectele acestor victorii se vor vedea curând. Se vor veeda Duminică, se vor vedea la matchul Jugoslavia-România.

O paranteză pentru d-nii ciocli...

Am găsit necesară această subliniere, deşi a făcut-o desigur fiecare spectator. Am găsit-o necesară pentru cei mulţi, pentru cei cari n'au fost la match şi pentru marea masă a sportivilor din provincie.

Şi acum să venim la subiectul propriu zis al acestor rânduri. La matchul Ripensia-Slavia.

Inainte însă, o paranteză (o ultimă paranteză...)

Am auzit eri pe foarte mulţi — ştiţi, personagiile acelea veşnic sceptice, mereu nemulţumiţi, cioclii aceia cu sau fără ochelari, pe cari nimeni şi nimic nu îi poate satisface.

— Slavia asta, nu mai face două parale, spuneau ei. „E o echipă obosită. Trei matchuri, în trei zile...

Intenţia era vădită. Diminuarea rezultatului, bagatelizarea lui. Dece? Nu ştiu. Probabil din răutate, din dorinţa de a poza, de a fi altfel decât toată lumea. Astfel de spirite găseşti în toate domeniile de manifestare. Şi mai ales în teatru.

Curios este că unii dintre aceştia se presupun cunoscători. Dar atunci este mai mult decât poză, decât snobism. Atunci e rea credinţă. Căci nici un cunoscător, nici un om care a jucat football sau a trăit prin culisele lui, nu poate afirma că o echipă nu mai face parale dacă a jucat trei matchuri în trei zile.

O echipă mare, O ECHIPA PROFESIONALA joacă un match, sau joacă trei matchuri în trei zile, fără să se resimtă. Altfel nu e o echipă profesională, altfel nu e o echipă mare.

Un jucător care se antrenează conform canonului profesionist — adică zi la zi — trebuie să ţină trei matchuri într'o săptămână. Altfel nu e jucător.

Şi Slavia — cred că sunt crezut şi pe cuvânt!... — are jucători.

Insfârşit, pentru a răsturna argumentul scepticilor cu însăşi «arma» lor:

Ripensia a jucat Duminecă un match greu, istovitor, de cupă. Un match cu prelungiri. A călătorit apoi mai bine de 12 ore. Şi apoi a jucat cu Slavia.

Cine a fost mai obosit?

RIPENSIA ŞI-A IMPUS JOCUL

Şi acum — fără altă paranteză — să trecem la match.

Ripensia a reuşit o victorie preţioasă, cu atât mai mult cu cât a fost meritată şi a fost uşurată de un joc foarte bun.

Din cei trei adversari pe cari Slavia i-a întâlnit la Bucureşti, numai Ripensia a reuşit să-şi impună jocul. Să conducă ea ostilităţile, ea să impună ritmul şi maniera.

Prima parte a fost mai ales de o claritate şi o factură cu totul superioară. In acest interval de timp Ripensia a jucat fără greşală, ca în zilele ei cele mai bune.

Cei doi fundaşi (unul din ei a fost «bătrânul» Hocksary...) au fost excelenţi, iar înaintarea a avut în Ciolac un mare technician, iar în Schwartz un inter care a fost de departe cel mai bun înaintaş al turneului pascal.

S'a jucat cu suflet, cu ambiţie, dar cu respectarea tuturor prescripţiunilor technice. Aşa cum trebuie să joace o echipă technică în faţa altei echipe technice.

Matchul a fost însă dur. Cehii nu au vrut să cedeze nici un moment. Când nu mai puteau stânjeni o combinaţie, când erau depăşiţi de minge, jucau omul. Aşa e footballul. Aşa e footballul ceh. Au fost deci multe durităţi. Nu s'a sărit însă peste cal, cu excepţia unor eşiri regretabile ale lui Bindea. Dar noi îl cunoaştem pe Bindea. Ştim că e nervos. Ştim că e foarte nervos, mai ales atunci când nu e în formă, când nu îi merge driblingul, când îl depăşeşte adversarul.

Deaceia, dăm din umeri. E o chestiune care priveşte conducerea clubului său care va şti să-l potolească, cum l-a potolit în ultima vreme: ţinându-l, îmbrăcat, pe tuşe...

E drept însă că cehii au trecut uneori măsura. Dar pentru aceasta există un arbitru pe teren. Nici un jucător nu-şi poate face singur dreptate. Re-

Ion Vornic

(Continuare în pagina II a)

Reportajul nostru fotografic la matchul Ripensia—Slavia: stânga (sus): Pavlovici boxează o minge dela corner; Kopecki e atent, dar Hocksary e acolo. Tot la poarta Ripensiei: Kopecki trage, în stânga lui Burger, în dreapta Puc şi apoi Hocksary. Stânga jos: D. dr. Cornel Lazăr, conducătorul Ripensiei, vorbeşte celor două echipe. — In dreapta: Fază grea la poarta Slaviei. Dobai e în aşteptarea balonului, strict supraveghiat de Pech, iar în urmă, de Planicka. — Mijloc: Cum se poate vedea matchul pe gratis: în pom şi — un record — pe stâlpii de tramvai...

Insfârşit sus la dreapta, două clişee dela rugby. — Sus: echipa care ne va reprezenta la Berlin; iar dedesubt o fază a matchului de eri depe O. N. E. F.

Ce a folosit footballul român depe urma turneului Slaviei

Am insistat asupra însemnătăţei vizitei Slaviei la Bucureşti, stăruind asupra faptului că footballul românesc va folosi mult.

Evenimentele au ratificat anticipaţiile noastre.

Acum, după ce matchurile de Paşti, s'au consumat, avem un motiv în plus să ne bucurăm că vizita Slaviei s'a produs în momentul când se vorbeşte de introducerea Românei în Cupa Europei Centrale şi când această încadrare a fost împiedecată de manevre austro-ungare, de cari ne vom ocupa altă dată.

Slavia, campioana care de opt ani reprezintă Cehoslovacia în Cupa Europei Centrale, a fost învinsă de două ori la Bucureşti. Oricât de relative ar fi rezultatele, oricât s'ar vorbi de anumite contingenţe, eşecul constitue un fapt, iar ecoul său în cercurile footballului internaţional de netăgăduită rezonanţă.

Aseară, posturile de radio-difuziune din Viena, Praga, Budapesta, Paris şi Milano au transmis rezultatele turneului pascal.

Sub raportul technic, nu încape îndoială, că rezultatele Slaviei ne vor servi într'o bună zi ca replică, atunci când «bunii noştri prieteni» dela Budapesta, vor vorbi de valoarea echipelor noastre.

Au văzut conducătorii Slaviei, care în cadrul Cupei Europei Centrale a fost silită să peregrineze pe la Seghedin şi să joace în faţa a 3000 de spectatori, că la Bucureşti, în 3 zile de matchuri, s'au înregistrat 40.000 de spectatori, eri jucându-se cu porţile închise.

Insfârşit, s'a servit o nouă dovadă a sportivităţii publicului bucureştean. Ştie să ovaţioneze pe oaspeţi — când merită — nejenându-se să manifesteze ostil când e cazul. Şi atunci, când un nebun face ce a făcut cel care l-a lovit pe Planicka, primeşte corecţia imediat, poate ca în nici o ţară.

Am ţinut să consemnăm aceste observaţii, pentru a vădi că vizita Slaviei, a meritat în totul atenţia ce i s'a acordat.

Lis

